לח. ברכת שהחיינו בברית מילה לילד עם תסמונת

האם אב שנולד לו בן עם תסמונת דאון או מום בולט אחר חייב לברך ברכת שהחיינו?

כאשר שוחחתי על כך עם מו"ר הגר"ש קוק, רבה של רחובות, אמר לי הרב כי יש להסביר למשפחה כי

[1]

שבוודאי לתיקון השלימות, ויסורין גם מכפ
העוונות היה מבקש אותם, אם לא שיפריעו
עוונותיו... נח"ר לבורא עולם. לכן יברך שה
שאף על פי שעתה אולי הם מצטערים, מכל
להם בחום ואהבה ולא ימסרוהו למוסד, אלא י

אם קשה להסביר זאת למשפחה, ניתן לומר ל
על עצם מצוות המילה, שבכך אנו שמחים,
העמים. מצינו שגם בעת מיתה של ההורים
ירושה, אף שבאותו רגע האדם עצוב ומצטער
ועיין עוד בדין זה בשו"ת תשובות־והנהגות (ו
באר־משה (ה, סט) אשר דן באדם שבניו מתינ
הטוב והמטיב, והשיב שיש לברך אף במצב זד

הגר"א נבנצל אמר לי כי לדעתו אין לברך שה
שאינו שמח, וספיקא לקולא. וראיתי כי זוהי
היולדת (לז) והפנה לביאור־הלכה (רכג, ד"ה "ילד

ם כי ברכת שהחיינו איננה על השמחה של הלידה כי אם
משום שהמילה מייחדת אותנו ומבדילה אותנו משאר
מברכים שהחיינו בנוסף לברכת דיין האמת, כאשר ישנה
, מברך האדם על שזוכה הוא לחיות ולקיים את המצווה,
ה, רצד). נראה לי כי ניתן להביא ראיה שצריך לברך משו"ת
ז ורק הבנות חיות, האם לניתן שלא לברך על לידת הזכר
, עיין שם.

חיינו אם אין שמחה, שכן זהו ספק אם עליו לברך במקרה
אף דעתו של הגרי"ש אלישיב, אשר הובאה בספר תורת
ה').

[1] יש שרוצים לומר כי השמחה הינה שעל ידי "צ
מתכפרים להם עוונות. מובא בשם החזון-איש ש

ורה" זו, נפטרים בני המשפחה מצרות רבות אחרות (קשות יותר), וכן
זאמר שלפני הורים שיש להם ילד עם תסמונת דאון - ראוי לעמוד.